

I Księga Królewska

Rozdział 9

1. Gdy Salomon zakończył budowę Przybytku oraz królewskiego pałacu, spełniając każdy swój zamysł, jaki pragnął wykonać, 2. po raz drugi WIEKUISTY ukazał się Salomonowi, tak jak mu się ukazał w Gibeonie. 3. I WIEKUISTY do niego powiedział: Słyszałem twoje modły i błagania, które do Mnie wznosiłeś. Poświęciłem ten Przybytek, który zbudowałeś, kładąc tam, na wieki Moje Imię; tam będą Moje oczy i serce po wszystkie czasy. 4. Zatem jeśli będziesz postępował przede Mną tak, jak postępował przede Mną twój ojciec Dawid – w szczerości serca i uczciwie, czyniąc według wszystkiego, co ci przykazałem, strzegąc Moich ustaw i sądów 5. na zawsze utwierdzę tron twojego królestwa nad Izraelem, jak obiecałem twojemu ojcu Dawidowi, gdy powiedziałem: Nie zabraknie ci nigdy męża na tronie Izraela. 6. Gdybyście jednak się odwrócili ode Mnie, wy oraz wasze dzieci, nie przestrzegając Moich przykazań i wyroków, które wam przedstawiłem, a poszli służyć cudzym bogom, oraz się przed nimi korzyli, 7. wtedy zgładzę Izraela z powierzchni ziemi, którą im oddałem oraz usunę sprzed Mojego oblicza Przybytek, który poświęciłem Mojemu Imieniu; a Izrael będzie przypowieścią i urągowiskiem między wszystkimi narodami. 8. Zaś koło tego Przybytku, który miał być wysokim – każdy, kto przejdzie obok niego, zdrętwieje oraz świeśnie. A kiedy się zapytają: Czemu WIEKUISTY tak uczynił tej ziemi i temu Przybytkowi? 9. Wtedy odpowiedzą: Dlatego, że opuścili swojego Boga, WIEKUISTEGO, który wyprowadził ich przodków z ziemi Micraim – a trzymali się cudzych bogów, korzyli się i im służyli. Dlatego WIEKUISTY przyprowadził na nich całą tę niedolę. 10. Zaś po upływie dwudziestu lat, w których Salomon wznosił dwie owe budowle – Przybytek WIEKUISTEGO oraz pałac królewski, 11. odstąpił Chiramowi dwadzieścia miast z galilejskiej ziemi, bowiem Chiram, król Tyru, wspierał Salomona cedrowym drzewem i drzewem cyprysowym, jak również złotem ile zażądał. 12. Zatem Chiram wyruszył z Tyru, aby obejrzyć miasta, które odstąpił mu Salomon – ale mu się nie spodobały. 13. Zatem powiedział: Cóż to za miasta, które mi odstąpiłeś, mój bracie? Dlatego nazywają je krainą Kabul aż do dzisiejszego dnia. 14. A Chiram posłał królowi sto dwadzieścia talentów złota. 15. Zaś tak się rzecz miała z poborem, który król Salomon kazał wziąć na budowę Przybytku WIEKUISTEGO oraz swojego pałacu, twierdzy Millo i muru jerozolimskiego, a także warowni: Hacoru, Megidda i Gezeru. 16. Bowiem nadciągnął faraon, król Micraimu, zdobył Gezer, spalił go ogniem, zaś osiadłych w mieście Kanaanejczyków wymordował. Następnie oddał je w wianie swojej córce, małżonce Salomona. 17. Dlatego Salomon obwarował Gezer i dolne Beth Choron. 18. Nadto Baalat i Tadmor na puszczy pośród kraju. 19. I wszystkie miasta na zapasy, które należały do Salomona; miasta dla wozów, miasta dla konnicy oraz wszystko co Salomon jeszcze zapragnął zbudować w Jerozolimie, na Libanie oraz w całym kraju swojego władztwa. 20. Cała też ludność, co jeszcze została z Amorejczyków, Chitiejczyków, Peryzejczyków, Chiwitów i Jebusytów, a która do Izraela nie należała 21. mianowicie ich potomkowie, co

pozostali po nich w kraju, gdyż Israelici nie mogli ich wypłenić – tych Salomon powołał do obowiązkowej pracy aż do dzisiejszego dnia. **22.** Zaś z synów Izraela Salomon nie uczynił nikogo niewolnikiem, lecz byli to wojskowi i jego urzędnicy, naczelnicy i jego wodzowie, dowódcy wozów oraz jego konnicy. **23.** Oto liczba przełożonych nadzorców, którzy byli ustanowieni nad dziełem Salomona lud, zajęty przy robocie, dozorowało pięciuset pięćdziesięciu. **24.** Zaś córka Faraona wprowadziła się do swojego własnego pałacu, który dla niej zbudował, obwarowując też Millo. **25.** Trzy razy do roku Salomon składał na Ofiarnicy, którą zbudował WIEKUISTEMU, całopalenia i ofiary opłatne; zaś po wykończeniu Przybytku, palił też kadzidło na Ołtarzu, który stał przed obliczem WIEKUISTEGO. **26.** Nadto król Salomon wybudował okręty w Ecjon–Geber, położonym przy Elath, nad brzegiem morza Sitowia, w ziemi edomickiej. **27.** Zaś Chiram wyprawiał na te okręty swoich poddanych, żeglarzy obeznanych z morzem, by towarzyszyli poddanym Salomona. **28.** Więc przybyli do Ofiru i zabrali stamtąd czterysta dwadzieścia talentów złota oraz sprowadzili je królowi Salomonowi.

Nowa Biblia Gdańska

przekład

Śląskiego Towarzystwa Biblijnego

2012